

A myto budže kwasna česć,
Když pachot přindže po swoju njenjestu.

„Poj za mnu, najlubša,
Budž z Bohom mi mita towarška!

Swěrnj Tebi wostanu. —

Ja nawožerja, ty njenjesta,
Daj bět wu rúčku, lubša, najlubša!“

A holčka, što tak něžny dotkalo předže?

Šije sej swjedźeńsku košulku.

„Wuj a wuj, moje kolesko!

Juku, hody so bliža,

A blisko, blisko je swjata noc!“

Ow, ty swjaty wječorje,

kajke wěšćiš zbožo?

Budž nam knadny na wěčne